

31991R1893

29.6.1991

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 169/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 1893/91,**20. juuni 1991,****millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1191/69 raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis osutatavate avalike teenuste kontseptsioonist tulenevaid kohustusi puudutavate liikmesriikidepoolsete meetmete kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

Artikkel 1

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 75,

Määrust (EMÜ) nr 1191/69 muudetakse järgmiselt.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

1. Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

“Artikkel 1

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

1. Käesolevat määrust kohaldatakse raudtee-, maantee- ja siseveetranspordiga tegelevate veoteetvõtjate suhtes.

ning arvestades, et:

pidades kinni avaliku teenindamise kohustuse lõpetamise põhimõttest, võib eriline avalik huvi veoteenuste vastu õigustada avaliku teenindamise mõiste kohaldamist selles valdkonnas;

Liikmesriigid võivad jätta käesoleva määruse reguleerimisalast välja ettevõtjad, kelle tegevus piirdub ainult linna- ja linnalähiliinide või piirkondlike liinide teenindamisega.

veoteetvõtjate ärilise sõltumatus põhimõtte kohaselt tuleks veoteenuste pakkumise kord kindlaks määrata liikmesriikide pädevate asutuste ja asjaomase ettevõtja vahelise lepinguga;

2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *linna- ja linnalähiliinid* — veoteenused, mis vastavad linnakeskuse või linnastu, samuti kõnealuse keskuse või linnastu ja seda ümbritsevate piirkondade vahelise transpordi vajadustele,

teatavate teenuste osutamiseks või reisijate teatavate sotsiaalsete kategooriate huvides peaksid liikmesriigid alles jätma võimaluse säilitada või kehtestada teatavad avaliku teenindamise kohustused;

— *piirkondlikud liinid* — veoteenused, mis vastavad piirkonna transpordivajadustele.

seetõttu on vaja muuta määrust (EMÜ) nr 1191/69, ⁽⁴⁾ viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3572/90, ⁽⁵⁾ kohandada selle reguleerimisala ning sätestada avaliku teenindamise lepingute suhtes kohaldatavad üldeeskirjad,

3. Liikmesriikide pädevad asutused lõpetavad kõik kohustused, mis on seotud raudtee-, maantee- ja siseveetranspordiga ning tulenevad käesolevas määruses määratletud avalike teenuste kontseptsioonist.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

4. Tagamaks piisavat veoteenuste pakkumist, mille puhul võetakse eeskätt arvesse sotsiaalseid ja keskkonnategureid ning asulaplaneerimist, või pidades silmas eri veohindade kehtestamist reisijate teatavatele kategooriatele, võivad liikmesriigid sõlmida vedajatega avaliku teenindamise lepinguid. Kõnealuste lepingute tingimused ja üksikasjad on sätestatud V jaos.

⁽¹⁾ EÜT C 34, 12.2.1990, lk 8.

⁽²⁾ EÜT C 19, 28.1.1991, lk 254.

⁽³⁾ EÜT C 225, 10.9.1990, lk 27.

⁽⁴⁾ EÜT L 156, 28.6.1969, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 353, 17.12.1990, lk 12.

5. Liikmesriikide pädevad asutused võivad siiski säilitada või kehtestada artiklis 2 nimetatud avaliku teenindamise kohustused linna- ja linnalähiliinide ning piirkondlike liinide suhtes; teenuste osutamise tingimused ja üksikasjad, kaasa arvatud hüvitamise viisid, on sätestatud II, III ja IV jaos.

Kui vedaja on peale avaliku teenindamise kohustuse alusel teenuste osutamise seotud ka muu tegevusega, siis tuleb avalikud teenused osutada eraldi üksusena, täites sealjuures vähemalt järgmised tingimused:

- a) iga kõnealuse tegevuse kohta peab olema eraldi raamatupidamisarvestus ning iga tegevusega seotud varaosa tuleb kasutada kehtivate raamatupidamiseeskirjade kohaselt;
- b) kulutused tasakaalustatakse põhitegevustuludega ning maksetega ametivõimudelt, ilma et ettevõtte tegevust oleks võimalik teisest sektorist või teise sektorisse üle kanda.

6. Peale selle võivad liikmesriigi pädevad asutused teha otsuse, mille kohaselt lõikeid 3 ja 4 ei kohaldata reisijateveo valdkonnas ühe või mitme kategooria isikute huvides kehtestatud veohindade ja -tingimuste suhtes.”

2. Artikli 10 lõige 2 jäetakse välja.

3. Artikli 11 lõige 3 jäetakse välja.

4. V jagu asendatakse järgmisega:

“V JAGU

Avaliku teenindamise lepingud

Artikkel 14

1. *Avaliku teenindamise leping* — leping, mis sõlmitakse liikmesriigi pädevate asutuste ja vedajate vahel selleks, et osutada üldsusele piisavaid veoteenuseid.

Avaliku teenindamise leping võib hõlmata eelkõige:

- veoteenuseid, mis vastavad kinnitatud jätkuvus-, regulaarsus-, veomahu- ja kvaliteedinormidele,
- lisaveoteenuseid,
- veoteenuseid, mida osutatakse kindlaksmääratud hinnaga ja kindlaksmääratud tingimustel, eriti reisijate teatavatele kategooriatele või teatavatel marsruutidel,
- teenuste kohandamist tegelike nõuetega.

2. Avaliku teenindamise lepingus on muu hulgas järgmised punktid:

- a) osutatavate teenuste iseloom, eelkõige jätkuvus-, regulaarsus-, veomahu- ja kvaliteedinormid;
- b) lepinguga hõlmatavate teenuste hind, mis lisatakse tariifituludele või sisaldub tariifituludes, ning kahe lepingu poole finantssuhete üksikasjad;
- c) lepingu muutmise ja parandamise eeskirjad, arvestades ettenägematu muudatusi;
- d) lepingu kehtivusaeg;
- e) sanktsioonid lepingu rikkumise korral.

3. Vara, mida kasutatakse veoteenuste osutamisel avaliku teenindamise lepingu alusel, võib kuuluda veoettevõtjale või olla ettevõtja käsutusse antud.

4. Ettevõtja, kes kavatses lõpetada avalikkusele püsivalt ja regulaarselt osutatava veoteenuse, mis ei ole lepingusüsteemi ega avaliku teenindamise kohustusega hõlmatud, või teha teenuses olulisi muudatusi, teatab sellest liikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt kolm kuud ette.

Pädevad asutused võivad otsustada sellise etteteatamise nõudmisest loobuda.

See säte ei mõjuta teisi siseriiklikke sätteid, mida kohaldatakse veoteenuste lõpetamise ja muutmise õiguse suhtes.

5. Pärast lõikes 4 nimetatud teabe laekumist võivad pädevad asutused nõuda asjaomase teenuse säilitamist kuni aasta teatamise kuupäevast alates, ning teatavad sellest ettevõtjale vähemalt üks kuu enne etteteatamisaja lõppemist.

Nad võivad samuti algatada läbirääkimisi kõnealuse veoteenuse kasutuselevõtmise või muutmise üle.

6. Veoettevõtjate lõikes 5 nimetatud kohustustest tulenevad kulutused hüvitatakse II, III ja IV jaos ettenähtud ühise korra kohaselt.”

5. Artikkel 19 jäetakse välja.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 1992.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 20. juuni 1991

Nõukogu nimel

eesistuja

R. GOEBBELS
